

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 54/25

Люксембург, 29 април 2025 г.

Решение на Съда по дело C-453/23 | Prezydent Miasta Mielca

Държавни помощи: Съдът уточнява обстоятелствата, при които освобождаване от данък може да бъде забранено от правото на Съюза

В Полша на предприятие е отказано освобождаване от данък върху недвижимите имоти, предвидено когато върху поземления имот има железопътна инфраструктура, предоставена на железопътни превозвачи, с мотива че предоставянето на освобождаването би нарушило правото на Съюза в областта на държавните помощи. Върховният административен съд на Полша отправя запитване до Съда по този въпрос. Съдът приема, че по принцип общо и абстрактно освобождаване като предвиденото в полското законодателство не представлява държавна помощ, тъй като не предоставя селективно предимство. Това освобождаване не изглежда свързано със специфичните характеристики на предприятията получатели или на тяхната дейност и не изглежда част от явно дискриминационна система. Въз основа на неутрален критерий то се прилага за различни участници, включително различни по големина предприятия от различни сектори, както и за нестопански субекти. Освен това то има двойна цел: бюджетна и екологична. Националната юрисдикция обаче е тази, която трябва да прецени дали разглежданият режим на освобождаване представлява държавна помощ.

Полско предприятие, което притежава върху поземлените си имоти страничен железопътен коловоз, решава да го предостави на железопътен превозвач, за да се ползва от освобождаване от данък върху недвижимите имоти. За тази цел то иска от компетентния орган да издаде тълкувателно данъчно становище, потвърждаващо правото му на освобождаване.

Въпреки че дружеството отговаря на всички предвидени в полското законодателство условия, освобождаването му е отказано с мотива, че съгласно правото на Съюза то би представлявало неправомерна държавна помощ, тъй като Комисията не е била предварително уведомена за него.

Предприятието оспорва този отказ пред полските съдилища. Тъй като не е сигурен дали това освобождаване от данък върху недвижимите имоти може да се квалифицира като държавна помощ съгласно правото на Съюза¹, полският Върховен административен съд се обръща към Съда. Той иска да се установи дали това освобождаване предоставя селективно предимство на ползващите се от него лица и дали нарушава или заплашва да наруши конкуренцията.

Според Съда **разглежданото освобождаване от данък върху недвижимите имоти не изглежда да предоставя селективно предимство и следователно не изглежда да представлява държавна помощ. Националната юрисдикция обаче е тази, която трябва да се произнесе окончателно по този въпрос.**

При анализа си Съдът изхожда от хипотезата, че предвиденият в полското законодателство правен режим на данъка върху недвижимите имоти е „обичайният“ данъчен режим, с оглед на който се преценява евентуалната селективност на освобождаването. Този режим се прилага за всички лица, които притежават

или държат недвижими имоти, и определя съставните елементи на данъка върху недвижимите имоти, включително разглежданото освобождаване.

Общо и абстрактно освобождаване от пряк данък като установеното в полското законодателство обаче **по принцип не може да се счита за държавна помощ**. Всъщност, след като се презумира, че е присъщо на „обичайния“ данъчен режим, то по принцип не предоставя селективно предимство.

Съществуват обаче две хипотези, в които такова освобождаване може да бъде селективно. От една страна, когато това освобождаване е част от данъчен режим, конфигуриран в съответствие с явно дискриминационни параметри. От друга страна, когато предвидените в релевантната правна уредба условия за ползване от това освобождаване се отнасят до една или повече специфични характеристики на предприятията получатели, като тези характеристики са неразривно свързани с естеството на тези предприятия или на тяхната дейност, така че посочените предприятия образуват една обособена категория.

В случая разглежданото освобождаване се предоставя на данъчнозадължените лица, при условие че притежават по-специално поземлен имот, който е част от железопътната инфраструктура, която е предоставена на железопътни превозвачи. Следователно, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго, **това условие не изглежда да е свързано нито от правна, нито от фактическа гледна точка със специфичните характеристики на предприятията, които се ползват от освобождаването**. Също така то не е част от данъчен режим, конфигуриран в съответствие с явно дискриминационни параметри.

Следователно изглежда, че от това освобождаване може да се ползва разнородна група от получатели, включваща неикономически оператори и много различни по големина предприятия от различни сектори на дейност. **Фактът, че само предприятията, които отговарят на условията за освобождаване, могат да се ползват от същото, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме, че освобождаването е селективно.**

Освен това посоченото по-горе освобождаване преследва не само бюджетна, но и екологична цел, като насърчава възстановяването на неизползваните странични железопътни коловози и използването на този вид транспорт. В рамките на данъчната си автономия държава членка може законосъобразно да преследва, чрез прякото данъчно облагане, освен цел с чисто бюджетен характер, една или повече други цели, които евентуално заедно съставляват целта на релевантната референтна рамка.

Ако обаче националният съд прецени, че въпросното освобождаване предоставя селективно предимство, ще трябва да се провери дали с оглед на общите му характеристики то нарушава или заплашва да наруши конкуренцията. В това отношение Съдът подчертава, че освобождаването на дадено предприятие от разходите, които то обикновено би трябвало да заплати в либерализиран на равнището на Съюза икономически сектор, по принцип нарушава условията на конкуренция.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст на съдебното решение и евентуално резюмето му](#) се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Член 107, параграф 1 ДФЕС.